

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

بهرام رحمانی
۲۰ مارچ ۲۰۲۰

مبارک و خجسته باد نوروز و بهار!

دلم می خواست های من زیادند

بلندند

طولانی اند

اما مهم ترین دلم می خواست های من این است که:

انسان باشم انسان بمانم و انسان محشور شوم

چه قدر وقت کم است تا وقت دارم باید مهر بورزم

وقت کم است باید خوب باشم مهربان باشم

و دوست بدارم همه زیبایی ها را

فروغ فرخزاد

در این روزها و ساعات پایانی سال، خواست فوری آزادی همه زندانیان سیاسی، رسیدگی به کودکان کار و خیابان، کارتن خواب ها، بی خانمان ها و هم دردی با خانواده های همه جان باختگان این سال و پیگیری همه مطالبات و هرآن چه از ما دریغ کرده اند خود مسئولیت پذیری شهروندان آگاه و آزاده است.

این روزها که شیوع بیماری کرونا بسیاری از شهروندان جامعه ما و جهان را درگیر رنج ها و مصائب فراوان کرده است، بیش از هر زمان دیگری نیازمند همبستگی و هم دلی برای مقابله با اثرات ناگوار آن هستیم.

کرونا انتقام طبیعت از انسان به دلیل آسیب رساندن به لایه ازن؛ آب شدن یخچال های طبیعی قطبین؛ تغییرات اقلیمی پرسرعت؛ سیل ها و طوفان های بزرگ و خانمان برانداز؛ زلزله؛ گرد و غبار و آلودگی های کشنده و غیرقابل کنترل و... است.

اکنون وحشت و هراس دائم از گسترش ویروس کرونا، سایر بیماری ها و بلایای طبیعی، نتیجه جنگ بشر با طبیعت است.

سیستم سرمایه داری و حکومت های حامی آن در طی دو قرن گذشته، در برابر طبیعت ایستاده و به سرعت طبیعت را رو به نابودی برده و فقط به سود خود می اندیشند و حالا طبیعت هم از بشر انتقام می گیرد.

ایندز، جنون گاوی، سارس، ایبولا و کرونا ویروس نه اولین نشانه انتقام طبیعت است و نه آخرین آن، بلکه این چرخه طبیعی بازگشت رفتار سیستم متجاوز است. بشر قرن بیست و یکمی با همه پیشرفت ها و توسعه طلبی ها، باید منتظر حوادث عجیب و غریب دیگری ناشی از عواقب عملکرد خویش در زمین و هوا و بحر و فضاء باشد.

اکنون سوء استفاده از طبیعت و تجاوز به حقوق حیوانات، گریبان بشر متمدن را گرفته و کرونا ویروس، تنها یکی از عواقب کارهای سیستم افسارگسیخته و متجاوز است که هم با خودش ناسازگار است و هم با طبیعت. وقتی سود و سرمایه، تکنیک و فناوری از انسان و اخلاق پیشی می گیرند عواقب آن دیر یا زود گریبان بشر را می گیرد و او را در سرایشی سقوط و انحطاط می کشاند.

تعدی به حریم طبیعت و از میان بردن مراتع و جنگل ها و پوشش گیاهی و تهی کردن خاک های حاصل خیز و ذخایر ژنتیکی؛ دخالت در چرخه زیست بوم طبیعی با سدسازی بی رویه و مهار آب های جاری؛ تولید و استفاده بی رویه از محصولات فرآوری شده؛ تهی کردن منابع انرژی، معدنی، آلی و کانی؛ تهی کردن آب های فسیلی و زیرزمینی؛ سرازیر کردن زباله و ضایعات و پسماندها به رودها و بحیرها و اقیانوس ها؛ تولید انبوه گازهای گلخانه ای و مواد سمی که با طبیعت سازگاری ندارد؛ جنگ و خونریزی و استفاده از سلاح های نامتعارف کیمیائی، میکروبی و هسته ای و ...

باید با طبیعت و همه اجزای آن، از خاک و نبات گرفته تا حیوانات، با مهربانی و عطف رفتار کرد. به اندازه ای از آن بهره گرفت که نیاز واقعی انسان است و به بازسازی و بازپروری آن کمک می کند.

سالی که گذشت سال تلاش سرسختانه در راه دگراندیشی فرهنگی و هنری، محدودسازی آزادی اندیشه و بیان، قلم شکنی و تشدید سانسور بود. این سال هم چون سال های گذشته سال نشنیدن فریادهای مردم محروم و ستم دیده و آزاده توسط حکومت اسلامی بود، سال سرکوب شدید اهل قلم آزاداندیش و آزادی خواه، کارگران، محرومان، دانشجویان و دانش آموزان، معلمان، جوانان، زنان، اقلیت های ملی - مذهبی، دگراندیشان و دگرباشان. در سالی که گذشت جنبش آبان [عقرب] با خشونت حکومتی سرکوب شد به طوری که صدها تن جان باختند و نزدیک به ده هزار نفر نیز دستگیر و زندانی شدند. سپاه پاسداران با شلیک دو راکت به هواپیمای مسافری اوکراینی، همه مسافران آن را کشت. ضرب و شتم، ایجاد محرومیت های تحصیلی و شغلی و اجتماعی، بازداشت فعالان فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و صدور احکام سنگین زندان برای آنان بی وقفه ادامه یافته است. نویسندگان و روزنامه نگاران و سینماگران، ناشران و کتاب فروش ها، و دست اندرکاران عرصه های گوناگون فرهنگی و هنری غیرحکومتی شرایط کاری و اجتماعی سختی را سپری کردند.

حکومت اسلامی هم چون سال های گذشته مانع برگزاری مراسم ها و جلسه های ادبی کانون نویسندگان ایران شد. اخیراً نیز بیدادگاه حکومت اسلامی در تهران (شعبه یک اجرای احکام دادسرای شهید مقدسی) در تاریخ بیستم اسفند [حوت] ۱۳۹۸ با فرستادن ابلاغیه های جداگانه، سه نویسنده عضو کانون نویسندگان ایران، رضا خندان (مهابادی)، بکتاش آبتین و کیوان باژن را برای اجرای حکم مجموعاً پانزده سال و شش ماه زندان فراخوانده است.

هم چنین ناهید شقاقی، اکرم نصیریان، مریم محمدی و اسرین درکاله چهار فعال حقوق زنان، طی احضاریه ای جهت اجرای حکم حبس فراخوانده شدند. این فعالان پیش تر توسط دادگاه انقلاب تهران، مجموعاً به ۱۶ سال و هشت ماه حبس تعزیری محکوم شده بودند. با استناد به ماده ۱۳۴ قانون مجازات اسلامی مجازات اشد یعنی ۳ سال حبس تعزیری در خصوص هر یک از آن ها قابل اجراء بود. این حکم نهایتاً با عدم اعتراض به رأی صادره برای هر یک با ۹ ماه کاهش به دو سال و سه ماه حبس تعزیری تقلیل یافت.

براساس ابلاغیه ای که روز شنبه ۲۴ اسفند ماه [حوت] به صورت الکترونیک به این فعالان ابلاغ شده، این شهروندان باید تا روز ۲۹ اسفند ماه ۹۸ خود را به واحد اجرای احکام دادسرای عمومی و انقلاب تهران معرفی نمایند.

احضار سه نویسنده و این زنان به منظور اجرای حکم، در شرایطی صورت می گیرد که پس از شیوع گسترده ویروس کرونا و افزایش نگرانی ها از سرنوشت صدها هزار زندانی، رئیس قوه قضائیه با بوق و کرنا، مرخصی برخی زندانیان را اعلام کرده است.

با این همه سرکوبگری و ارباب و سرکوب، اما سالی که گذشت سال مبارزه آزادی خواهانه و عدالت طلبانه، عدم شرکت در انتخابات مجلس و عدم شرکت بسیاری از هنرمندان در جشنواره فجر علیه حکومت جهل و جنون و جنایت بود. در این سال، ریاکاری، دروغ گوئی و پنهان کاری سران و مقامات حکومت اسلامی ایران در رابطه با کشتار دی ماه، سقوط هواپیمای اوکراینی و اکنون نیز ویروس کرونا، حتی به گوش شهروندان جهان نیز رسید.

حرکت زمستان به بهار، پیام نمادین طبیعت به انسان هائی است که بحران های بزرگ و هولناک اقتصادی و انسانی زندگی شان را فلج کرده است. امروز شهروندان ایران بیش از هر زمان دیگر، با قهر طبیعت و سرکوب های سیاسی و اختناق دست و پنجه نرم می کنند.

آرزومندیم که سال جدید سال رهائی از ویروس کرونا، رهائی زندانیان سیاسی و عقیدتی، شکستن سد سانسور؛ امید به زدودن فقر و فلاکت از جامعه و جاری شدن شادی در دل های خسته باشد تا شهروندان بتواند انسانی تر زندگی کند.

در نهایت، فراموش نکنیم این روزهای تلخ و سخت مانند بسیاری از رخدادهای تلخ تاریخی خواهد گذشت و آینده روشنی پیش روی جامعه گشوده خواهد شد. این روزها، با تلاش و همبستگی و انسان دوستی، خود را برای آینده ای روشن و شایسته انسان آماده کنیم.

بهاران خجسته باد!